

بررسی حرکت در معماری سنتی ایرانی و تجلی مفهوم حرکت در معماری معاصر با رویکرد معناگرایی و فیزیکی

بهار موسوی

Bahar.moosavi@yahoo.com

دانشجوی کارشناسی ارشد معماری ، دانشگاه آزاد اسلامی

چکیده

حرکت یکی از مفاهیم بنیادین در معماری ایرانی_اسلامی است که معماران ایران زمین از گذشته های دور تا کنون تلاش کرده اند آن را در آثار معماری خود بکار بگیرند. بوجود آمدن گرایش های جدید در معماری باعث شده توجه به حرکت، در معماری معاصر نیز امتداد یابد. این مقاله که منتج از پژوهشی با این عنوان است ، با هدف بازشناسی ویژگی های مادی و معنوی مفهوم حرکت در معماری سنتی و اندیشه های ایرانی و تبیین کیفیت تجلی آن در آثار معماری معاصر ایران تدوین شده است. پرسش کلیدی آن است که حرکت در معماری سنتی ایران دارای چه مشخصه هایی است؟ و تجلی مفهوم حرکت در معماری معاصر ایران چگونه بوده است؟ برای پاسخ گویی به این پژوهش ها از روش مورد پژوهی با بهره گیری از راه کارهای ترکیبی و برای گرد آوری اطلاعات مورد نیاز از روش کتابخانه ای و میدانی استفاده گردید. چند نمونه از آثار معماری معاصر ایرانی از میان آثاری که طراحان آن ها مفهوم حرکت را به عنوان ایده اصلی در طراحی در نظر داشته اند، به عنوان نمونه و بصورت تصادفی انتخاب شده اند. آثاری که هم از لحاظ کیفیت طراحی در گروه آثار قابل توجه در معماری معاصر باشند و هم مفهوم حرکت ، ایده اصلی طراحی آن ها را تشکیل داده باشند. نتیجه آن که حرکت در دو قالب حرکت فیزیکی و حرکت معنایی در معماری سنتی ایران قابل شناسایی است. این مفاهیم به عنوان معیارهای طراحی در آثار تحلیل شده نیز قابل مشاهده است و نوعی پیوستگی میان مفهوم فیزیکی و معنایی حرکت در آن ها وجود دارد.